

§ 1. Dział II wykazu stanowiącego załącznik do uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalenia wykazu szkół wyższych, których absolwenci podlegają w 1952 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-33, poz. 477) uzupełnia się liczbą

„29. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Sopocie (poprzednio Wyższa Szkoła Handlu Morskiego w Gdyni

z siedzibą w Sopocie) — Wydział Finansowy — sekcje: planowania finansów, rachunkowości oraz statystyczna

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1029

UCHWAŁA Nr 697 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1952 r.

o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76, Nr A-11, poz. 106, Nr A-21, poz. 252, Nr A-22, poz. 280, Nr A-26, poz. 342 i 346, Nr A-35, poz. 510, Nr A-63, poz. 952 i 956 oraz Nr A-65, poz. 997) wprowadza się następujące zmiany: w § 1 pkt 8 — Wydział Oświaty — w rubrykach „Od-

ział” i „Zakres spraw” wyrazy: „Samodzielny Referat Współdziałania z P. O. „Służba Polsce” — Sprawy działalności P. O. „Służba Polsce” na terenie szkół i zakładów” zastępuje się wyrazami: „Samodzielny Referat Przysposobienia Wojskowego — Sprawy przysposobienia wojskowego młodzieży szkolnej”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Oświaty.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1030

UCHWAŁA Nr 628 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 30 lipca 1952 r.

w sprawie nieodpłatnego przekazania na rzecz Skarbu Państwa obligacji Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. przez przedsiębiorstwa i banki państwowe oraz niektóre przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej.

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa i banki państwowe oraz przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem przedsiębiorstw spółdzielczych i stanowiących własność organizacji społecznych, przekażą nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa stanowiące ich własność obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

§ 2. Przekazanie obligacji Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. następuje przez oddanie ich do depozytu Ministerstwa Finansów w Powszechnej Kasie Oszczędności w Warszawie przy wykazach zawierają-

cych numerację przekazywanych obligacji i ich imienną wartość.

§ 3. Przekazane obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. należy spisać z aktywów, przy czym przedsiębiorstwa zmniejszą jednocześnie o tę sumę fundusz statutowy, a banki obciążą tą sumą rachunki wynikowe (straty nadzwyczajne).

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1031

UCHWAŁA Nr 630 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 30 lipca 1952 r.

w sprawie zasad użytkowania gazu.

W celu uporządkowania gospodarki gazem Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia zasadnicze.

§ 1. Gaz ziemny, gaz koksowniczy oraz gaz miejski, zwane w dalszym ciągu „gazami mocnymi”, powinny być używane przede wszystkim:

- 1) w gospodarstwach domowych i zakładach zbiorowego żywienia do grzania wody i przyrządzania potraw;
- 2) do grzejnictwa precyzyjnego (tzn. wymagającego regulacji temperatury i atmosfery pieca w stosunkowo wąskich granicach, np. w hutnictwie — do ogrzewania pieców do cementacji, hartowania, odpuszczania; w hutach szkła — do odprężania, ucinania i zatapia-
nia szkła; w przemyśle chemicznym — do ciągłej destylacji i rektyfikacji);

- 3) do napędu samochodów;
- 4) do oświetlenia ulic.

§ 2. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach gazy mocne mogą być używane:

- 1) w przemyśle — jako paliwo (do gorącej obróbki plastycznej, do wzbogacania gazów słabych, do opalania pieców martenowskich) lub jako środek napędowy;
- 2) w przemyśle chemicznym — jako surowiec;
- 3) w przemyśle naftowym — do odbudowy ciśnienia złóż ropy.

§ 3. Począwszy od dnia 1 stycznia 1954 r. zabrania się używania gazów mocnych do opalania kotłów parowych i kotłów centralnego ogrzewania. Wyjątek stanowią:

- 1) kotły opalane gazem koksowniczym nie dołączonym do sieci dalekosiężnej;
- 2) kotły opalane gazem ziemnym z pól ropno-gazowych, nie dołączonym do sieci dalekosiężnej;
- 3) kotły w kopalniach ropy oddalonych od najbliższej stacji kolejowej o więcej niż 10 km;
- 4) kotły w rafineriach ropy i w gazolinarni w Roztokach, dla których termin przestawienia na inny sposób opalania ustala się na 30 listopada 1955 r.;
- 5) kotły na pył węglowy, w których dopuszczalne jest utrzymywanie gazowego płomienia zabezpieczającego;
- 6) czynne kotły centralnego ogrzewania w konstrukcji zezwalającej tylko na opał gazowy — do chwili wycofania ich z ruchu;
- 7) okresowo — kotły, o których mowa w § 5.

§ 4. Zainteresowani ministrowie spowodują wprowadzenie przebudowy kotłów opalanych gazem na inny sposób opalania do planu inwestycyjnego na rok 1953 i lata następne.

§ 5. 1. Minister Górnictwa przedstawi w terminie do dnia 31 sierpnia 1952 r. Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) do zatwierdzenia wykaz kotłów parowych (bez względu na to, jakiemu resortowi podlega użytkownik danego kotła), które po przebudowie na opał węglowy zachowają palniki gazowe.

2. Kotły objęte wykazem, o którym mowa w ust. 1, będą opalane gazem mocnym na zlecenie zakładów gazownictwa właściwego terenowo okręgu w okresach, w których będzie do dyspozycji gaz nadmiarowy.

3. Za gaz nadmiarowy uważa się gaz koksowniczy, którego zakłady gazownictwa nie mogą oddać odbiorcom z powodu okresowego braku zapotrzebowania.

§ 6. Zainteresowani ministrowie powołają w podległych sobie zakładach, zużywających gaz ziemny w ilości przekraczającej 50.000 lub pobierających z sieci dalekosiężnej gaz koksowniczy w ilości przekraczającej 100.000 Nm³ na miesiąc, osoby (stanowiska pracy) odpowiedzialne za racjonalną i oszczędną gospodarkę gazem.

Rozdział II.

Postanowienia o zezwoleniach na dalsze użytkowanie gazu.

§ 7. 1. Ministrowie: Górnictwa, Hutnictwa, Energetyki, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Drobno- i Rzemieślniczego oraz Gospodarki Komu-

nalnej wystąpią w terminie do dnia 15 września 1952 r. do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z wnioskami o wydanie zezwoleń na dalsze użytkowanie gazu dla podległych sobie zakładów, zużywających gaz ziemny w ilości przekraczającej 10.000 Nm³ lub gaz koksowniczy albo miejski w ilości przekraczającej 20.000 Nm³ miesięcznie. Zakłady te zwane są w dalszym ciągu „dotychczasowymi odbiorcami”.

2. Dla każdego dotychczasowego odbiorcy ma być sporządzony odrębny wniosek, zawierający określenie siedziby zakładu, potrzebne dane liczbowe, charakterystykę równomierności odbioru rocznego, miesięcznego i dobowego oraz część opisową, w przypadkach zaś, w których gaz jest stosowany do celów innych niż wymienione w § 1, także uzasadnienie gospodarcze. Do wniosków ministrowie załączą zestawienie zbiorcze według wzoru, który stanowi załącznik Nr 1 do uchwały. Odrębne wnioski oraz zestawienie zbiorcze ministrowie prześlą równocześnie Ministrowi Górnictwa w 3 egzemplarzach.

3. Przy wypełnianiu zestawień zbiorczych należy uwzględnić objaśnienia podane w załączniku Nr 3 do uchwały.

4. W terminie do dnia 15 października 1952 r. Minister Górnictwa prześle Przewodniczącemu PKPG opinie:

- 1) zakładów gazownictwa właściwych terenowo okręgów oraz Centralnego Zarządu Gazownictwa — do każdego wniosku z osobna;
- 2) Centralnego Zarządu Gazownictwa — do każdego zestawienia zbiorczego.

§ 8. Przewodniczący PKPG może powołać w razie potrzeby komisję w celu szczegółowego zbadania i oceny poszczególnych wniosków.

§ 9. Przewodniczący PKPG wyda decyzje co do dalszego użytkowania gazów mocnych przez dotychczasowych odbiorców w terminie nie późniejszym niż do dnia 31 stycznia 1953 r.

Rozdział III.

Postanowienia o zapewnieniach dostawy gazów mocnych dla obiektów objętych planem inwestycyjnym.

§ 10. 1. Inwestorzy centralni wystąpią w terminie do dnia 15 września 1952 r. do Przewodniczącego PKPG z wnioskami o wydanie zaktualizowanych zapewnień dostawy gazów mocnych dla:

- 1) nowych obiektów w istniejących zakładach przemysłowych;
- 2) nowych zakładów przemysłowych;
- 3) rozbudowywanych miast i osiedli;
- 4) nowych miast i osiedli,

których dokumentacja techniczna została zatwierdzona na jakimkolwiek szczeblu przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, a które w myśl ostatnio zatwierdzonego stadium dokumentacji technicznej mają zużywać gaz ziemny w ilości przekraczającej 10.000 Nm³ lub gaz koksowniczy albo miejski w ilości przekraczającej 20.000 Nm³ miesięcznie.

2. Dla każdej inwestycji ma być sporządzony odrębny wniosek zawierający dane określone w § 7 ust. 2. Do wniosków inwestorzy centralni załączą zestawienie

zbiorcze według wzoru, który stanowi załącznik Nr 2 do uchwały. Objaśnienia do zestawienia zbiorczego podane są w załączniku Nr 3 do uchwały.

3. Wydawanie zapewnień, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w § 7 ust. 2 — 4 i w §§ 3 i 9.

4. Postanowienia ust. 1 odnoszą się także do inwestycji wykonywanych lub wykonanych, które z jakichkolwiek powodów nie rozpoczęły użytkowania gazu.

§ 11. 1. Dokumentacja techniczna inwestycji przewidujących użytkowanie gazów mocnych w jakichkolwiek ilościach, nie przedłożona do zatwierdzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, powinna zawierać zapewnienie dostawy gazów mocnych przed przedłożeniem założeń projektu do zatwierdzenia komisji oceny projektów inwestycyjnych (KOPI) najniższego szczebla.

2. Zapewnienia, o których mowa w ust. 1, wydaje Centralny Zarząd Gazownictwa.

3. Jeżeli dokumentacja techniczna inwestycji przewiduje użytkowanie gazu ziemnego w ilości przekracza-

jącej 50.000 Nm³ lub gazu koksowniczego albo miejskiego w ilości przekraczającej 100.000 Nm³ na miesiąc, to zapewnienie dostawy gazu, wydane przez Centralny Zarząd Gazownictwa, powinno być dodatkowo potwierdzone przez Przewodniczącego PKPG przed przedłożeniem projektu wstępnego do zatwierdzenia KOPI szczebla najwyższego.

§ 12. KOPI wszystkich szczebli obowiązane są odrzucać dokumentację nie zawierającą zapewnień, o których mowa w §§ 10 i 11.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu PKPG, zainteresowanym ministrom, prezydentom wojewódzkich rad narodowych oraz Prezydentom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr 630
Prezydium Rządu z dnia 30 lipca
1952 r. (poz. 1031).

Ministerstwo

ZESTAWIENIE ZBIORCZE WNIOSKÓW O WYDANIE ZEZWOLENIA NA DALSZE UŻYTKOWANIE GAZÓW MOCNYCH

Miejsce użytkowania gazu	Rodzaj gazu	Dostawca gazu: Zakłady Gazownictwa Okregu.....	Ilość użytkowanego gazu tys. Nm ³ /rok	Charakterystyka celu użytkowania gazu (por. rozdział I uchwały)	Uwagi
1	2	3	4	5	6
Centralny Zarząd Nr 1 ogółem *) Zakład Nr 1 razem *) Obiekt Nr 1 " " 2 itd. Zakład Nr 2 razem *) Obiekt Nr 1 itd. Centralny Zarząd Nr 2 ogółem *) Zakład Nr 1 razem *) Obiekt Nr 1					
Suma Ministerstwa *)					

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe i podpis pracownika, który sporządził zestawienie)

U w a g a :*) Jeżeli zestawienie wymienia 2 lub 3 rodzaje gazu, należy dla każdego rodzaju podać oddzielną sumę.

(podpis Ministra)

inwestor centralny:

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 630
Prezydium Rządu z dnia 30 lipca
1952 r. (poz. 1031).ZESTAWIENIE WNIOSKÓW O WYDANIE ZAKTUALIZOWANYCH ZAPEWNIENI DOSTAWY GAZÓW
MOCNYCH

Miejsce użytkowania gazu	Rodzaj gazu	Dostawca gazu: Zakład Gazo- wnictwa Określenie	Ilość potrzebnego gazu w tys. Nm ³ /rok				Data całkowitego uruchomienia	Charakterystyka celu użytkowania gazu (por. rozdział I uchwały)	Uwagi
			1953	1954	1955	po całkowit m uruchomieniu			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Inwestor naczelny Nr 1 ogółem *)									
Inwestor bezpośredni Nr 1 razem *)									
Zakład Nr 1 razem *)									
Obiekt Nr 1									
Obiekt Nr 2									
• • • • •									
itd.									
Inwestor naczelny Nr 2 ogółem *)									
• • • • •									
itd.									
Suma inwestora centralnego *)									

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe i podpis pracownika, który sporządził zestawienie)

U w a g a: *) Jeżeli zestawienie wymienia 2 lub 3 rodzaje gazu, należy dla każdego rodzaju podać oddzielną sumę.

(podpis Ministra)

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr 630
Prezydium Rządu z dnia 30 lipca
1952 r. (poz. 1031).

I. Objasnienia do załącznika Nr 1 do uchwały

- Rubryka 1. Należy podać nazwę centralnego zarządu, zakładu, obiektu.
- Rubryka 2. Wchodzi w rachubę 3 rodzaje gazu: ziemny, koksowniczy i miejski (§ 1 uchwały).
- Rubryka 4. Należy podać wysokość przewidywanego zużycia w 1952 r.
- Rubryka 5. Przy wypełnianiu tej rubryki należy o ile możliwości stosować określenia zawarte w §§ 1 i 2 do uchwały. Jeżeli obiektami są kotłownie, do których stosuje się postanowienia §§ 3 i 5, należy podać § i ustęp.

II. Objasnienia do załącznika Nr 2 do uchwały.

- Rubryka 1. Należy podać nazwę inwestora naczelnego, inwestora bezpośredniego, zakładu i obiektu.
- Rubryka 2. Porównaj objaśnienia do rubryki 2 załącznika Nr 1.
- Rubryka 9. Porównaj objaśnienia do rubryki 5 załącznika Nr 1.

1032

UCHWAŁA Nr 648 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 30 lipca 1952 r.

w sprawie wzmocnienia udziału w realizacji planów werbunku siły roboczej i odpowiedzialności gminnych rad narodowych oraz sołtysów za wykonanie tych planów.

Zapewnienie kluczowym zakładom pracy zorganizowanego dopływu pracowników niezbędnych dla wykonania planów gospodarczych drogą werbunku siły roboczej

wymaga wzmocnienia udziału w wykonaniu państwowych planów werbunku siły roboczej podstawowych ogniw jednolitej władzy państwowej — gminnych rad na-